I. Meditace 1. soboty ledna 2016

Mariina návštěva u Alžběty

Matko, tady jsem!
Jsem s Tebou, Neposkvrněná, jak si v tento den – první sobotu v měsíci - přeješ, abych Ti nesl útěchu, abys věděla, že soucítím s Tvým Neposkvrněným Srdcem, které nevděční lidé probodávají rouháním a nevděkem. Matko, pomoz mi, aby celé mé srdce bylo naplněno Tvým přáním, aby tento čas meditace byl časem odčinění za utrpení Tvého Neposkvrněného Srdce a Nejsvětějšího Srdce Ježíšova.
Neposkvrněná Panno Maria, s láskou odpovídám na Tvé pozvání a následuji Tě cestou tajemství svatého růžence. Dnes, spojen s Tvým Neposkvrněným Srdcem, je mi dáno vydat se spolu s Tebou za svatou Alžbětou. Matko, dovol mi však, nejdříve se Tě zeptat: proč se vydáváš na cestu zrovna za touto příbuznou a proč s takovým spěchem? Co Tě k tomu tak pobízí? Anděl Ti při zvěstování oznámil, že Alžběta je šestý měsíc v požehnaném stavu, očekává potomka jako spálená země dešťové kapky. Chceš se podílet na jejím štěstí? Myslíš si, že bude potřebovat pomoc? Nebo možná také Tvé "fiat" neumožňuje nečinně čekat, ale naléhavě vyzývá, abys byla tam, kde se hmatatelně naplňují Boží přísliby? Tvůj spěch, Matko, mi nedává pokoje. Co se to děje ve Tvém Srdci, Neposkvrněná? "Fiat" to je souhlas s Božím plánem a on se již vlastně realizuje v požehnaném stavu Alžběty. Ty, v jejímž lůně věčné Slovo se stalo tělem, v takové situaci přece nemůžeš chybět?
Ptám se Tě na to, Matko, a ještě mnoho dalších otázek bych Ti chtěl položit. Jsem tu s Tebou, má Paní, taky spěchám za Alžbětou, protože bych se chtěl podílet na plnění Božích tajemstvích a ponořit se do Tvého Neposkvrněného Srdce. Díky evangeliu sv. Lukáše můžu být já sám svědkem Vašeho setkání, dívat se i naslouchat.
"V těch dnech se Maria vydala na cestu a spěchala do jednoho města v horách z pokolení Judy. Vešla do domu Zachariášova a pozdravila Alžbětu. Jakmile Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, dítě se radostně pohnulo v jejím lůně. Alžběta byla naplněna Duchem svatým a vykřikla mocným hlasem: "Požehnaná tys mezi ženami a požehnaný plod života tvého. Jak to, že ke mně přichází matka mého Pána? Hle, jakmile se zvuk tvého pozdravu dotkl mých uší, pohnulo se radostí dítě v mém lůně. Blahoslavená, která uvěřila, že se splní to, co jí bylo řečeno od Pána. "
Maria řekla: "Má duše velebí Pána a můj duch jásá v Bohu, mém Spasiteli, že se sklonil ke své služebnici v jejím ponížení. Hle, od této chvíle budou mne blahoslavit všechna pokolení, že se mnou učinil veliké věci ten, který je mocný. Jeho jméno je svaté a milosrdenství jeho od pokolení do pokolení k těm, kdo se ho bojí. Prokázal sílu svým ramenem, rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně; vladaře svrhl s trůnu a ponížené povýšil, hladové nasytil dobrými věcmi a bohaté poslal pryč s prázdnou. Ujal se svého služebníka Izraele, pamětliv svého milosrdenství - jak slíbil našim otcům - Abrahamovi a jeho potomkům navěky. " Maria zůstala s Alžbětou asi tři měsíce; pak se vrátila do domů (Lukáš 1, 39 - 56).
Příslib, znamení, andělova slova, kterými oznámil, že Alžběta počala a je již v „šestém měsíci, ač se o ní říkalo, že je neplodná" se stal skutečností. Zde je první útěcha pro Tvé Srdce, které nese nevýslovné tajemství zvěstování. Může Ti být někdo nápomocný v odkrývání tajemství Tvého vyvolení za Matku Syna Božího? Zadívám-li se do Tvého Srdce, přemýšlím, co se v něm muselo dít, když bylo potvrzeno, že Jsi ve skutečnosti počala Syna Božího. "Jak se to může stát, vždyť nežiji s mužem" – ptala ses Anděla. Copak Panna může počít dítě? Jak obrovské je to tajemství, že člověk – stvoření, má porodit svého Stvořitele?
Proč však neudivuje návštěva Marie Alžbětu? Jako by něco tušila, vítá Tě slovy: " Jak to, že ke mně přichází matka mého Pána?". Je ohromena, ale ne překvapena, že by čekala na Tebe? Já se chci i nadále ptát: Proč ses se spěchem vydala za Alžbětou? A Tvoje příbuzná zdá se být ohromena ne tolik z nečekané návštěvy, ale že Ty, které se dostalo tak velkého vyvolení, navštěvuješ její dům, to spíše by za Tebou měli všichni přicházet. V nesení tajemství zvěstování již tedy nejsi úplně sama. Radost, slova požehnání, že Jsi uvěřila, otevírají Tvé Srdce na chválu Boha za velké věci, které Ti Pán učinil. Maria, vidím a slyším Tvou radost! Ale spolu s radostí, která je nakažlivá a vlévá se do mého srdce jsem zaskočen, když si uvědomím, že Ty Jsi uvěřila a věříš po celý čas. V Tobě není a nebylo ani trocha pochybností. Navíc jsi nejen důvěřovala andělovým slovům, ale hluboce sis byla vědoma svého vyvolení: "Hle, od této chvíle mne budou blahoslavit všechna pokolení". Ty sis nepřišla pro potvrzení znamení pro sebe, Ty sama jsi znamením pro ostatní; Ty sis nepřišla pro posílení, leč Tvá návštěva umocňuje ostatní. Panno Maria, Tvé navštívení - je opravdovým vyznáním Tvé víry. O Neposkvrněná,

jak mocně Jsi uvěřila! Tvoje "fiat" je již dokonáno, ono bylo a je v plnosti naplněné od samého počátku. Začínám tedy částečně chápat Tvůj spěch. Ty nehledáš znamení, ale běžela jsi tady, protože sis byla jistá. Chceš být všude tam, kde se plní Boží plán pro lidskou spásu – oznámený Andělem. Tvoje návštěva pro nás, kteří dnes nazíráme na tuto událost, je duchovní cestou, jak uvěřit Božímu zrození. Ze Zvěstování se dovídáme nejen o narození Syna Božího, ale také to, že " pro Boha není nic nemožného", a proto ses vydala za Alžbětou, abys nám to ukázala, připomněla, pověděla: podívejte, že tomu opravdu tak je!

Předpovězené znamení a jeho naplňování můžeme vidět na vlastní oči. Je tam místo pro smutek, bolest, utrpení? Každý z nás by skákal radostí, kdyby něco podobného prožíval na svých vlastních životních cestách.

Panno Maria, jak hlubokou pravdu nám ukazuje Tvé navštívení. Děkuji Ti za krásnou lekci moudrosti, která mi otevřela oči. Jak často se setkáváme s tvrzením, že kdybychom zažili zázrak, bylo by snazší věřit. Teď už vím, že tomu tak není, že nemám čekat na zázraky, protože víra je milost a rodí se a přichází tím, že naslouchám Božímu Slovu, a ne z nadpřirozených znamení. Už si představuji dnešní spekulace: zda ve skutečnosti Alžběta byla opravdu neplodná, zda to nebyl jen souběh událostí, obyčejná náhoda? Již se spouštějí mechanismy lidské kalkulace, racionální přístup ke světu, dodržování určitého odstupu. Ale Ty však věříš a raduješ se v Bohu! Tvé Neposkvrněné Srdce mě uchvacuje; uchvacuje, ale zároveň i zahanbuje, když se mě samotného dotýkají stejná pokušení a pochybnosti. Myslím si, že v mém srdci, by to vyvolalo otázku: A co když to opravdu byla náhoda? Neočekávejme znamení, na kterých bychom stavěli svou víru. Základem je dovolit, aby na půdu našeho srdce padlo zrno Božího Slova. V perspektivě víry, teprve pak mohu hrdě přijmout znamení jako dar od Boha; opačná cesta - od znamení k víře se může stát nebezpečná, a to z důvodu, že lidská touha chce všechno vysvětlit racionálně.

Neposkvrněná Matko, chtěl bych se teď něžně a s velkou starostlivostí přiblížit k Tobě, abych Tě upozornil, ať si uvědomíš, že po návratu do Nazaretu každý hned uvidí, že Jsi v požehnaném stavu. Napovídá mi to však, ne víra, ale lidský rozum. Stavím-li svou víru na znameních, pak znamení naplnění proroctví v souvislosti s Alžbětou, mi musí napovědět, co se bude dít ve Tvém životě, Maria. Dovol mi, že Ti položím další otázku: Zda všichni budou rovněž přesvědčeni o Tvé čistotě, dodržování přísahy dané Josefovi? Nyní je třeba si v klidu usednout a přemýšlet, co dělat, protože situace se nezdá být tak optimistická.

Neposkvrněná, co se děje ve Tvém srdci? Sleduji Tvou radost, poslouchám Tvá slova chvály Boha a také já se chci s Tebou radovat. Tento znak potvrzující Tvé vyvolení, zároveň bude vyžadovat, že budeš muset stanout před rodiči, před svým manželem Josefem, před obyvateli Nazaretu. Uvěří Ti všichni? Pokud ne, Mojžíšův zákon nenechává nikoho na pochybách, že se tedy musíš připravit na nejhorší. Znamení vede od radosti k utrpení, ale v Tvém obličeji nevidím, Matko, dokonce ani stopy utrpení. Znamení vede od naděje, která by se měla naplnit v pohledu na těhotnou Alžbětu k obavě o vlastní život. Maria, jak to, že v Tobě není jakákoliv obava, pochybnost? Realizují se Boží plány, ale kdo je může pochopit? Jak je možné stát se matkou bez muže, jak se ze stvoření může narodit Stvořitel? Tváří v tvář těmto výzvám vyplývají takové otázky z lidské logiky. Koneckonců, je to jisté, že po návratu do Nazaretu se setkáš s nepochopením, odmítnutím, ponížením, ba možná dokonce i s kamenováním. Copak selský rozum Ti neříká, že máš zůstat u Alžběty, ona Tě přece chápe. Matko, Ty Jsi si rovněž plně vědomá Božích plánů vůči její osobě. Neposkvrněná, opravdu jen pouhé tři měsíce zůstaneš u Alžběty? Pokud se chystáš přece jen vrátit, nebylo by však lépe vrátit se hned, okamžitě, když ještě nikdo nic nepozná, a pak se taky společně na všem domluvit s Josefem? Matko, nebylo by to rozumnější?

Ano, já vím a chápu, že tam budeš tři měsíce, protože tolik zůstává Alžbětě do porodu. Ale proč také nemyslíš na sebe, na svou budoucnost a bezpečnost? Tvůj klid, Matko, je pro mě opět lekcí. Chápu, že když člověk chce vidět pouze znaky, a to i zázračné, můžete zabloudit a skončit špatně, když půjde svou vlastní cestou lidské vynalézavosti.

Vypovězené "fiat – staň se" je důkazem víry a je tedy nutné opustit své vlastní plány a přestat se jistit lidskou logikou.

Neposkvrněná Matko, děkuji Ti za další lekci, které jsem mohl být svědkem.

Lituji, že tolikrát říkám Bohu, "fiat", ale přesto stále hledám svou vlastní cestu.

Ave Maria!